

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/144/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716214008
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6716214008.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v exekučnej veci oprávneného AB 4 B.V., so sídlom Strawinskylaan 933 WT, 1077 XX Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, zapísaný v obchodnom registri vedenom Holandskou obchodnou komorou pod č. 34186049, číslo zápisu 811489474 (RSIN), právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o. so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti povinnému F. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX L., právne zastúpený spoločnosťou BODA LEGAL, s.r.o., so sídlom Jána Smreka 3, 841 08 Bratislava, IČO: 53 501 349, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, so sídlom exekútorského úradu Moskovská 18, 811 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 3059/16, o vymoženie 1.417,64 Eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12Er/486/2016-186 zo dňa 13. septembra 2021 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 12Er/486/2016-186 zo dňa 13. septembra 2021 v tretej výrokovej vete **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd v prvej výrokovej vete námietky povinného proti exekúcii zamietol, v druhej výrokovej vete zamietol návrh povinného na odklad exekúcie a v tretej výrokovej vete zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 28.01.2020 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného s príslušenstvom na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/285/2016-56 zo dňa 05.04.2016.

3. Dňa 07.01.2021 bolo súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie povinného, ktorým podal námietky voči exekúcii a zároveň navrhol exekúciu odložiť a zastaviť. V námietkach proti exekúcii povinný namietal nedoručenie exekučného titulu v základnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na exekučný titul, ktorým je rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/285/2016-56 zo dňa 05.04.016, a ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 04.06.2016 a vykonateľnosť dňa 08.06.2016. Z exekučného titulu vyplýva, že v čase vydania rozsudku nebola súdu známa bližšia konkrétna adresa na doručovanie a preto písomnosti boli žalovanému doručované vyvesením na úradnej tabuly Mesta Zvolen. Povinný považuje Rozsudok za rozsudok pre zmeškanie a považuje ho za vydaný v rozpore so zákonom. Kdeže mu exekučný titul nebol nikdy doručený podľa povinného doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, a teda nie je ani vykonateľný. Povinný uviedol, že o existencii exekučného titulu sa dozvedel až dňom doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, a teda dňa 14.12.2020.

4. V návrhu na odklad exekúcie povinný uviedol, že jediným zdrojom jeho príjmu je starobný dôchodok vo výške 413,50 Eur, býva v sociálnom byte Mesta Zvolen, kde platí nájomné vo výške 113,33 Eur

mesačne. Okrem toho platí zálohové platby na dodávku elektrickej energie vo výške 35,- Eur. Mesačne na uspokojenie jeho základných životných potrieb vynaloží sumu 265,17 Eur.

5. Povinný opakovane poukázal, že o rozsudku sa dozvedel až dňa 14.12.2020, konanie zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a preto podá návrh na zrušenie rozsudku. Uviedol tiež, že s ohľadom na porušenie základných práv povinného na súdnu ochranu a spravodlivý proces je možné očakávať, že rozsudok bude zrušený v rámci konania o návrhu povinného na zrušenie rozsudku pre jeho nezákonnosť.

6. Na odôvodnenie návrhu na zastavenie exekúcie povinný uviedol, že v základnom konaní bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, nikdy mu nebol riadne doručený, a teda nikdy sa nestal právoplatným a vykonateľným. Podľa povinného existuje dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle v zmysle § 57 ods. 1 písm. a) a g) zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len "Exekučný poriadok"). Povinný teda navrhuje aby súd vyhlásil za exekúcie za neprípustnú a zastavil ju a priznal mu náhradu trov konania.

7. Súdny exekútor spolu s predloženým podaním povinného obsahujúcom námietky proti exekúcii, návrh na odklad exekúcie a jej zastavenie sa k nim vyjadril a navrhol, aby súd námietky povinného proti exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie ako neopodstatnené zamietol a návrhu na odklad exekúcie nevyhovel. Súdny exekútor uviedol, že námietky boli podané v lehote. Povinný v námietkach proti exekúcii namieta skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, resp. úverovú zmluvu, na podklade ktorej bol exekučný titul vydaný, čo je vzhľadom na ustanovenie § 50 ods. 1 Exekučného poriadku neprípustné. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2011, sp. zn. 5 Cdo 291/2010. Zároveň uviedol, že exekučný súd teda nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal. Rozsah prieskumnej činnosti súdu je obmedzený na preskúmavanie materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaný z exekučného titulu. Súd preskúma vykonateľnosť exekučného titulu z materiálnej a formálnej stránky. Tieto predpoklady vykonateľnosti sú v prípade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 12C/285/2015 zo dňa 05.04.2016 podľa súdneho exekútora splnené. Súdny exekútor mal za to, že exekučné konanie, bolo vzhľadom na predložené doklady začaté oprávnene. V námietkach proti exekúcii nebola splnená nielen dôkazná povinnosť, ale ani povinnosť tvrdenia.

8. K návrhu na odklad exekúcie súdny exekútor uviedol, že na to, aby bol povinnému umožnený odklad exekúcie, musí povinný preukázať, že jeho nepriaznivé postavenie je iba dočasného charakteru, teda nejde o trvale nepriaznivú situáciu. Dočasnosť môže byť spôsobená stratou zamestnania, prípadne živelnou pohromou. Z doposiaľ zistených informácií je povinný poberateľom starobného dôchodku vo výške 413,50 Eur, pričom mu z jeho dôchodku nie sú vykonávané zrážky v prospech inej vymáhanej pohľadávky. Povinný je zároveň vlastníkom niekoľkých nehnuteľností v zmysle upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 03.12.2020. Ďalšou podmienkou povolenia odkladu exekúcie sú nepriaznivé následky spôsobené neodkladnosťou exekúcie. Povinný podľa súdneho exekútora nijakým spôsobom neodôvodnil a ani nepreukázal, že by neodkladnosť exekúcie spôsobila jemu alebo príslušníkom jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky.

9. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku súdny exekútor uviedol, že nakoľko exekučný súd preskúmal zákonnosť exekučného titulu už pred udelením poverenia, pričom nedospel k tvrdeniu že by došlo k rozporu exekučného titulu so zákonom, a teda exekučný titul je vykonateľný, nie je dôvod na zastavenie exekúcie podľa predmetného ustanovenia. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 pís. g) Exekučného poriadku, uviedol, že povinný nepreukázal existenciu iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať, v dôsledku čoho by došlo k vyhláseniu jej neprípustnosti.

10. Dňa 15.01.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal. Prieskumná činnosť súdu je obmedzená len na preskúmavanie materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaný z exekučného titulu.

Tieto predpoklady vykonateľnosti sú podľa oprávneného v prípade exekučného titulu - rozsudok č. 12C/285/2015 zo dňa 05.04.2016 splnené. Pokiaľ povinný v námietkach proti exekúcii namieta skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu oprávnený uviedol, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Oprávnený vyslovil názor, že povinný nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmavať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného. Ak povinný s vydaným exekučným titulom nesúhlasil, mohol podať voči nemu podať opravný prostriedok. Nakoľko však povinný túto možnosť nevyužil, exekučný titul sa stal právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata).

11. Okresný súd preskúmal námietky povinného a zistil, že exekučný titul spĺňa predpoklady formálnej aj materiálnej vykonateľnosti. Konštatoval, že povinný v podaných námietkach nepreukázal existenciu žiadnych okolností, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili by zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, resp. iných dôvodov, ktoré by zakladali neprípustnosť exekúcie. Povinný v námietkach uviedol len skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, resp. úverovú zmluvu, na podklade ktorej bol exekučný titul vydaný. Okresný súd v tejto súvislosti uviedol, že námietky proti exekúcii nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul. Námietky smerujú proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Exekučný súd nepreskúmava vecnú správnosť exekučného titulu, nezaobera sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal (v tomto prípade súdu). Exekučný súd preskúmava vykonateľnosť exekučného titulu z materiálnej a formálnej stránky. Keďže predpoklady vykonateľnosti exekučný okresný súd skúmal pri vydaní poverenia, námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

12. K návrhu na odklad exekúcie okresný súd uviedol, že povinný v ňom neuviedol žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že neodkladná exekúcia by mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky, ani okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že v súčasnej nepriaznivej situácii sa ocitol bez akéhokoľvek vlastného zavinenia, t.j. že nepriaznivá situácia nastala z objektívnych dôvodov, a konečne neuviedol ani okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že jeho súčasná nepriaznivá situácia má prechodný, dočasný charakter. V tejto súvislosti okresný súd s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia upravujúcich zrážky zo mzdy, resp. zrážky z iných príjmov uviedol, že sa povinnému nesmie zraziť okrem iného suma, ktorá v súčasnosti predstavuje výšku životného minima. Okresný súd tak dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú preto splnené podmienky na povolenie odkladu exekúcie stanovené ust. § 56 ods. 1 Exekučného poriadku.

13. Keďže odklad exekúcie môže súd povoliť aj bez návrhu v prípade, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 56 ods. 2 Exekučného poriadku) okresný súd sa preto zaoberal aj možnosťou povolenia odkladu exekúcie z tohto dôvodu, teda skúmal, či je možné očakávať, že exekúcia bude zastavená. Súd nepredpokladal, že exekúcia bude zastavená z dôvodu zrušenia rozsudku, keďže inštitút zrušenia rozsudku pre nezákonnosť platná právna úprava nepozná. V zmysle ust. 273 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku je možné zrušiť rozsudok iba pre zmeškanie žalovaného alebo žalobcu. Záverom okresný súd dodal, že aj návrh povinného zo dňa 07.01.2021 na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/285/2015-56 zo dňa 05.04.2016 bol zamietnutý uznesením č. k. 12C/285/2015-108 zo dňa 08.02.2021, právoplatným dňa 23.02.2021. Okresný súd nemal preukázanú žiadnu skutočnosť, resp. okolnosť, ktorú by bolo možné považovať za právny dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 Exekučného poriadku.

14. Okresný súd k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný navrhoval exekúciu zastaviť v zmysle § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku avšak exekučný súd preskúmal zákonnosť exekučného titulu už pred udelením poverenia, pričom nezistil že by došlo k rozporu exekučného titulu so zákonom, a teda považuje exekučný titul za materiálne aj formálne vykonateľný. Povinný nepreukázal žiadnu relevantnú skutočnosť, pre ktorú by súd považoval exekučný titul za nevykonateľný, nakoľko exekučný titul bol v konaní 12C/285/2015 doručený povinnému v súlade s v tom čase platnou právnou úpravou. Čo sa týka dôvodu na zastavenie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, súd s

poukazom na vyššie uvedené nedospel k záveru že by došlo k rozporu exekučného titulu so zákonom a povinný nepreukázal existenciu iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať, v dôsledku čoho by došlo k vyhláseniu jej neprípustnosti. Z predmetného podania povinného okresný súd nemal preukázanú ani žiadnu skutočnosť, resp. okolnosť, ktorú by bolo možné považovať za právny dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 Exekučného poriadku. Okresný súd sám (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku) žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie v doterajšom priebehu exekučného konania nezistil a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

15. Proti tretiemu výroku rozhodnutia okresného súdu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie podal povinný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Povinný v odvolaní namietal porušenie jeho práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z dôvodu, že okresný súd mu nedoručil vyjadrenie oprávneného zo dňa 15.01.2021 k návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný v tejto súvislosti vyjadril názor, že vylúčenie ustanovení o prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany v § 9a ods. 2 EP v exekučnom konaní neznamená to, že exekučný súd nie je v konkrétnom exekučnom konaní povinný doručiť vyjadrenie jedného účastníka exekučného konania na vedomie jeho druhému účastníkovi, čím dochádza k zabezpečeniu procesného práva účastníkov exekučného konania na oboznámenie sa s ich vzájomnými vyjadreniami podľa čl. 9 CSP (ktoré sa s ohľadom na § 9a EP primerane aplikuje aj exekučné konania), ako aj ich práv zaručených čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

16. Povinný v odvolaní opätovne poukázal na dôvody, pre ktoré žiadal exekúciu zastaviť. Uviedol, že exekučný titul, ktorým je rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/285/2015-56 zo dňa 05.04.2016 nie je doposiaľ formálne vykonateľný (a v konečnom dôsledku ani právoplatný), pretože rozsudok nebol povinnému nikdy doručený. Za účelom preukázania svojho tvrdenia uviedol, že navrhol vykonať ako dôkaz, okrem iného, aj súdny spis vedený v súdnom konaní, o ktorého obsahu mal a má zákonný sudca, pani sudkyňa JUDr. Jana Kovalčíková (ďalej aj „zákonný sudca“), v tejto exekučnej veci vedomosť, pretože je totožný so zákonným sudcom, ktorý prejednal vec v súdnom konaní a vydal exekučný titul.

17. Dôvodom, pre ktorý povinný rozsudok nepovažoval za doručený je, že súd v súdnom konaní doručoval povinnému všetky písomnosti, vrátane rozsudku, v rozpore so zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinným do dňa 31.12.2016 (ďalej aj „OSP“), podľa ktorého sa riadilo Súdne konanie až do dňa vydania Rozsudku, pretože: (i) Žalobca v žalobe, na základe ktorej sa začalo súdne konanie, uviedol konkrétnu adresu bydliska žalovaného, a to G. XXXX/XX, XXX XX L. 1 (ďalej aj „predchádzajúce bydlisko“); (ii) súd v súdnom konaní na adresu predchádzajúceho bydliska povinného žiadnu písomnosť, vrátane rozsudku, nikdy nedoručil a na príslušnú adresu bydliska povinného sa súd žiadnu písomnosť adresovanú povinnému v súdnom konaní ani nepokúsil doručiť, napriek skutočnosti, že povinný sa na adrese jeho predchádzajúceho bydliska zdržoval počas celého súdneho konania; (iii) napriek označeniu konkrétnej adresy (predchádzajúceho) bydliska povinného v žalobe súd v súdnom konaní doručoval povinnému všetky jemu adresované písomnosti, vrátane rozsudku, postupom podľa § 47 ods. 2 OSP upravujúcim náhradné doručenie, a to už pri ich prvom doručovaní, t.j. prostredníctvom ich vyvesenia, resp. vyvesenia upozornenia Mesta Zvolen o ich doručení povinnému na úradnej tabuli Mesta Zvolen; (iv) žiadna z písomností doručovaných povinnému v súdnom konaní, vrátane rozsudku, nebola povinnému v súdnom konaní nikdy riadne doručená zákonom dovoleným a ustanoveným spôsobom pre doručovanie písomností v súdnom konaní zo strany súdu. Z uvedených dôvodov povinný mal za to, že existuje dôvod zastavenia Exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

18. K zamietnutiu návrhu Povinného na zastavenie exekúcie okresným súdom z dôvodu, že povinný nepreukázal žiadnu relevantnú skutočnosť, pre ktorú by okresný súd považoval exekučný titul za nevykonateľný, keďže podľa názoru okresného súdu exekučný titul bol v súdnom konaní doručený povinnému v súlade v tom čase platnou právnou úpravou a existenciu iného dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. g) EP, pre ktorý nemožno Exekúciu vykonať nezistil, povinný uviedol, že akýkoľvek exekučný titul, ktorým je rozhodnutie súdu, môže nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť až po jeho riadnom a zákonom doručení všetkým zákonom určeným účastníkom súdneho konania. Keďže povinný mal za zrejmé, že súdnom konaní mu nebol rozsudok nikdy riadne doručený zákonom ustanoveným spôsobom, t.j. v súlade s ustanoveniami OSP, a teda Exekučný titul nikdy nemohol nadobudnúť formálnu vykonateľnosť (a ani právoplatnosť) považoval za evidentné, že súd pri posudzovaní formálnej vykonateľnosti exekučného titulu svojím formálnym prístupom vychádzal iba z odtlačku pečiatky

Okresného súdu Zvolen na exekučnom titule vyznačujúcej jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, a to ako pred udelením poverenia exekútorovi, tak aj v rámci posudzovania námietok povinného proti exekúcii, pričom absolútne nevzal do úvahy obsah súdneho spisu v súdnom konaní a z neho vyplývajúce skutočnosti.

19. Na záver povinný dal do pozornosti súdu, že dňa 23.04.2021 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd“) ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR (ďalej aj „Ústavná sťažnosť“), ktorú Ústavný súd uznesením č.k. ÚS 249/2021-32 zo dňa 08.02.2021 prijal na ďalšie konanie pred Ústavným súdom v časti smerujúcej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.02.2021, č. k. 12C/285/2015-108, ktorým okresný súd zamietol návrh žalovaného (povinného) na odpustenie zmeškania jeho lehoty na podanie odvolania proti Rozsudku. Ústavný súd SR zároveň odložil vykonateľnosť Exekučného titulu.

20. S ohľadom na uvedené skutočnosti povinný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v treťom výroku zmenil tak, že exekúciu zastavuje.

21. Oprávnený sa k odvolaniu povinného nevyjadril.

22. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie povinného proti tretej výrokovej vete je dôvodné.

23. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 09.11.2016 doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdneho exekútorovi. Okresný súd na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vydal dňa 28.01.2020 pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie voči povinnému pre exekučný titul rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/285/2015-56 na vymoženie sumy 1.417,64 Eur s príslušenstvom.

24. Dňa 07.01.2021 boli okresnému súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené námietky povinného proti exekúcii, súčasťou ktorých boli aj návrhy na odklad exekúcie a zastavenie exekúcie podľa 57 ods. 1 písm. a) a g) Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosti uvedené v námietkach ako aj v návrhu na odklad exekúcie, pričom zdôraznil, že v súdnom konaní súd porušil jeho základné právo na spravodlivý proces, pričom súd nedoručením žaloby povinnému v súdnom konaní mu znemožnil, okrem iného, aj namietať prípadnú existenciu neprijateľných podmienok v úverovej zmluve. Ďalej uviedol, že rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom a tento mu nikdy nebol riadne doručený a preto nikdy nemohol nadobudnúť právoplatnosť a stať sa vykonateľným rozhodnutím, čím absentuje formálna vykonateľnosť exekučného titulu.

25. Dňa 15.01.2021 sa k návrhu na zastavenie exekúcie povinného vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že povinný v návrhu namieta vecnú správnosť exekučného titulu, ktorú nie je exekučný súd oprávnený preskúmať.

26. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

27. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

28. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

29. Podľa Čl. 9 CSP sa strany sporu majú právo oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

30. Odvolací súd ako prvé preskúmal námietku povinného týkajúcu sa porušenia jeho práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) z dôvodu, že mu nikdy nebolo doručené vyjadrenie oprávneného zo dňa 14.01.2021. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že okresný súd vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie povinnému nedoručoval a preto uvedenú námietku povinného považoval za dôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v prípade, ak exekučný súd rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie má účastník exekučného konania právo na oboznámenie sa vyjadrením druhého účastníka konania vyplývajúce z čl. 9 CSP, ktorý sa primerane použije prostredníctvom § 9a Exekučného poriadku aj na exekučné konania. Toto právo je zabezpečené povinnosťou súdu doručovať písomné podania jedného účastníka exekučného konania druhému účastníkovi tohto konania.

31. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (odkaz na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z.z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

32. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

33. Podľa ods. 6 citovaného ustanovenia, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

34. Podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

35. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

36. Z textu odvolania povinného vyplýva, že odvolanie smeruje proti tretiemu výroku napadnutého rozhodnutia okresného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Prvý a druhý výrok odvolaní napadnuté neboli preto ostali nedotknuté. Z napadnutého rozhodnutia okresného súdu odvolací súd zistil, že okresný súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie s tým, že ho zamietol, keďže mal za to, že zákonnosť exekučného titulu preskúmal už pred udelením poverenia, pričom nezistil, že by došlo k rozporu exekučného titulu so zákonom, a teda považoval exekučný titul za materiálne aj formálne vykonateľný. Okresný súd sa pri rozhodnutí obmedzil len na konštatovanie, že povinný nepreukázal žiadnu relevantnú skutočnosť, pre ktorú by mohol považovať exekučný titul za nevykonateľný, nakoľko exekučný titul bol v konaní sp. zn. 12C/285/2015 doručený povinnému v súlade s v tom čase platnou právnou úpravou. Čo sa týka dôvodu na zastavenie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, okresný súd opätovne bez ďalšieho zdôvodnenia iba konštatoval, že nedospel k záveru, že by došlo k rozporu exekučného titulu so zákonom, pričom povinný nepreukázal existenciu iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať, v dôsledku čoho by došlo k vyhláseniu jej neprípustnosti.

37. S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho právneho názoru, že rozhodnutie okresného súdu neobsahuje náležitosti, ktoré sú uvedené v § 220 ods. 2 CSP a vo svojich dôsledkoch vedie k tomu, že je nepreskúmateľné.

38. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

39. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné

skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

40. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 220 ods. 2 CSP. Toto zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

41. Okresný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené povinným v exekučnom konaní, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. I. ÚS 50/2011).

42. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu jednoznačne nevyplýva stručný a jasný výklad o tom, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, ktoré skutočnosti boli dokazovaním, prípadne zhodným tvrdením účastníkov preukázané a ktoré neboli preukázané vôbec. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani jasný výklad o tom, o ktoré tvrdenia súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov predložených povinnými a prečo nevzal do úvahy ďalšie tvrdenia, a to najmä keď išlo o tvrdenia protichodné. Svoj výklad musí súd prispôbiť konkrétnym okolnostiam každej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a pod. a v odôvodnení ho uviesť tak, aby jeho závery o rozhodných skutočnostiach neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Záver o skutkovom stave veci musí byť tiež stručný a výstižný a musí byť podkladom pre právne posúdenie veci. Po právnej stránke sa posúdením veci rozumie výklad o tom, z akých ustanovení zákona súd vychádzal a prečo pod toto ustanovenie podriadil zistený skutkový stav, ako aj výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a prečo bola vec takto rozhodnutá.

43. Je treba zdôrazniť, že aj keď súd nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy, musí sa pri odôvodnení rozhodnutia vysporiadať s tým, ktoré dôkazy vykonal a prečo niektoré navrhnuté dôkazy nevykonal.

44. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal predovšetkým nevykonateľnosť exekučného titulu z dôvodu, že exekučný titul nebol povinnému doručený, ako aj skutočnosť, že v základnom konaní boli porušené práva povinného na súdnu ochranu a spravodlivý proces tým, že súd nedoručením žaloby povinnému v základnom konaní mu znemožnil, okrem iného, aj namietat' prípadnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. V odôvodnení rozhodnutia sa okresný súd s uvedenými námietkami nevysporiadal, iba konštatoval, že exekučný titul je vykonateľný, a že bol povinnému riadne doručený, pričom len odkázal na spis okresného súdu, v ktorom bol exekučný titul vydaný, a tiež rozhodnutie, v ktorom bol právoplatne zamietnutý návrh žalovaného (povinného) na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania.

45. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu tak obsahuje len odkaz na iný spis a rozhodnutie v ňom vydané, a teda na to, ako sa s niektorými námietkami povinného vysporiadal súd v inom konaní, avšak súd musí vykonané dôkazy a právne závery v odôvodnení rozhodnutia formulovať jasne a zrozumiteľne, inak je jeho rozhodnutie postihnuté vadou konania, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia, čo bráni odvolaciemu súdu vyhodnotiť jeho správnosť.

46. Keďže právne závery okresného súdu vychádzajú v napadnutom rozhodnutí len z tzv. súhrnného zistenia, že povinný nepreukázal svoje tvrdenia bez toho, aby súd uviedol, na základe ktorých konkrétnych dôkazov sa to-ktoré zistenie vykonalo a z akých dôvodov, ako aj bez vysvetlenia prípadných

rozporov, pričom nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s exekučným konaním, a tým aj právom povinného na súdnu ochranu, keď relevantným spôsobom nereagoval ani na podstatné námietky povinného, musel odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v tretej výrokovej vete podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP pre nerešpektovanie zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP zrušiť a vec v uvedenej časti vrátiť okresnému súdu podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie, v ktorom okresný súd ešte pred opätovným rozhodnutím o návrhu povinného doručí povinnému vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 14.01.2021. Následne okresný súd opätovne rozhodne o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. V rozhodnutí sa okresný súd musí vysporiadať so všetkými skutočnosťami namietanými povinným, najmä s jeho námietkou, že v základnom konaní boli porušené práva povinného na súdnu ochranu a spravodlivý proces tým, že súd nedoručením žaloby povinnému v základnom konaní mu znemožnil, okrem iného, aj namietajú prípadnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj tvrdením o nevykonateľnosti exekučného titulu z dôvodov, že mu exekučný titul nebol riadne doručený, nakoľko spôsobom, akým mu súd v základnom konaní písomnosti, vrátane rozsudku povinný nepovažuje za súladný so zákonom. Ak súd dospeje z záveru, že tvrdenia a námietky povinného v návrhu na zastavenie exekúcie nie sú relevantné pre dané exekučné konanie, musí svoje závery riadne odôvodniť.

47. Odvolací súd upozorňuje okresný súd, že na základe ústavnej sťažnosti povinného Ústavný súd uznesením č.k. ÚS 249/2021-32 zo dňa 08.02.2021 prijal na ďalšie konanie pred Ústavným súdom sťažnosť v časti smerujúcej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.02.2021, č. k. 12C/285/2015-108 a zároveň odložil vykonateľnosť Exekučného titulu do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej. V bode 24 odôvodnenia rozhodnutia Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol: „proti napadnutému rozsudku okresného súdu je prípustné odvolanie podľa § 355 ods. 1 v spojení s § 470 ods. 1 CSP, čo už napokon sťažovateľ aj podal, o ktorom je oprávnený a aj povinný rozhodnúť Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v odvolacom konaní. Právomoc krajského súdu, ktorý bude o odvolaní sťažovateľa rozhodovať, v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o tomto rozsudku, keďže odvolanie v tomto prípade predstavuje účinný opravný prostriedok ochrany práv sťažovateľa.“ S poukazom na uvedené bude úlohou okresného súdu tiež zistiť, či v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/285/2015, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo odvolanie žalovaného (povinného) proti exekučnému titulu predložené Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie, a či a ako odvolací súd o odvolaní rozhodol. Okresný súd sa bude musieť vysporiadať aj s účinkami odloženia vykonateľnosti exekučného titulu na ďalší priebeh tohto exekučného konania.

48. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).